

ва да ми се повръща. Азъ съмъ подъ впечатлението, че ямъ отъ разкъсанитѣ мяса на падналитѣ днесъ въ неравната бой.

18 септември. Още съ разсъмването десяткитѣ разнокалибрени тарани започватъ да вѣщатъ сждбата и на тоя день. Въздухътъ замириса на кръвъ, димяща кръвъ, която блика отъ разкъсанитѣ тѣла на борцитѣ, за да затопля замръзналитѣ скали. Врагътъ залива съ снаряди, мини и куршуми цѣлия върхъ, но особено жестоко излива огнения си жупелъ надъ лѣвия флангъ, дето 4-а, 11-а, 13-а и 16-а роти отъ 11-и полкъ и 1-а, 2-а, 3-а отъ 46-и полкъ, подъ командването на капитанъ Танчевъ се мжчатъ да се задържатъ при все, че ротитѣ сж ужасно много намалѣли, а останалитѣ живи до толкова сж изтощени тѣлесно и изнурени душевно, че оржжието пада отъ ржцетѣ имъ. Въ повечето очи грѣе безумното себеприказание, всички сж готови да дадатъ живота си, за да запазатъ Каймакъ-Чаланъ.

На всички вниманието е насочено днесъ изключително къмъ лѣвия участъкъ. Неприятелската артилерия не забравя и другитѣ участъци, но къмъ лѣвия флангъ, тя съ особено ожесточение излива своята огнена лава и превръща мѣстността на изригващъ съ страшенъ тътенъ вулканъ, кратеритѣ на когото не могатъ да се изчислятъ, обаче отъ всѣки кратеръ изригва смъртъ и безумие. Защитницитѣ рѣдѣятъ, топятъ се, ала все пакъ останалитѣ малцина живи, посрѣщатъ сръбската атака, която къмъ три часа следъ обѣдъ се развихря, сломяватъ я и люто отмъщаватъ за своитѣ погинали другари.

Врагътъ е множество, тая маса мжно може да се задави, да се унищожи. Едни щомъ покрятъ кървавитѣ позиции съ труповѣтъ си, други ги замѣстятъ — съ прѣсни сили и съ още повече мунции. Минохвъргачкитѣ, картечницитѣ, бомбитѣ и пушечната стрелба на автоматическитѣ пушки, доливатъ сили въ почналата да се уморява отъ морене смъртъ. Останали сж двајсетина обезумяли защитници — офицери, подофицери и войници, всичко е намѣрило смъртъта си въ разрититѣ окопи. Отъ 13-а и 16-а рота всичко е задушено, разкъсано и размѣсено съ отломъцитѣ отъ горящитѣ канари. Нѣкакви ос-